

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 31

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

1 lutego 2014

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 31/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 24 z 25.1.2014.....	1
--------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 31/02	Sprawa C-566/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Lisboa (Portugalia) w dniu 5 listopada 2013 r. — Jorge Ítalo Assis dos Santos przeciwko Banco de Portugal	2
2014/C 31/03	Sprawa C-577/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division), Patents Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 listopada 2013 r. — Actavis Group PTC EHF i Actavis UK Ltd przeciwko Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG	2
2014/C 31/04	Sprawa C-580/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 18 listopada 2013 r. — Coty Germany GmbH przeciwko Stadtparkasse Magdeburg	4

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2014/C 31/05	Sprawa C-584/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 19 listopada 2013 r. — Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA przeciwko Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros, Directeur général des finances publiques	4
2014/C 31/06	Sprawa C-602/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander (Hiszpania) w dniu 25 listopada 2013 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. przeciwko Fernandowi Quintanowi Ujecie i Marii Isabel Sánchez Garcí	4
2014/C 31/07	Sprawa C-610/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-343/11 Niderlandy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez Królestwo Niderlandów	5
2014/C 31/08	Sprawa C-623/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 28 listopada 2013 r. — Ministre de l'Économie et des Finances przeciwko Gérard de Ruyter	6
2014/C 31/09	Sprawa C-632/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 3 grudnia 2013 r. — Skatteverket przeciwko Hilke Hirvonen	6
2014/C 31/10	Sprawa C-641/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-2/07 Hiszpania przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Królestwo Hiszpanii	6
2014/C 31/11	Sprawa C-663/13: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii	7

Sąd

2014/C 31/12	Sprawa T-116/11: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — EMA przeciwko Komisji (Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniający się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i innowacji (2002–2006) — Umowy Dicoems i Cocoon — Niezgodność części zadeklarowanych wydatków z postanowieniami umownymi — Rozwiązanie umów — Zwrot części wypłaconych kwot — Odszkodowanie — Żądanie wzajemne — Odpowiedzialność pozaumowna — Bezpodstawne wzbogacenie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niezaskarżalny — Akt objęty wyłącznie uregulowaniami wynikającymi z umowy, z którą jest nierozdzielnie związany — Nota obciążeniowa — Niedopuszczalność)	8
2014/C 31/13	Sprawa T-467/11: Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2013 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — dm-drogerie markt (360° SONIC ENERGY) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 360° SONIC ENERGY — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy SONIC POWER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	8
2014/C 31/14	Sprawa T-591/11: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Lepiarz przeciwko OHIM — Henkel (SUPER GLUE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SUPER GLUE — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluksu SUPERGLUE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	9

2014/C 31/15	Sprawa T-79/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji (Konkurencja — Koncentracje — Europejskie rynki usług łączności przez Internet — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną w rynku wewnętrznym — Oczywiste błędy w ocenie — Obowiązek uzasadnienia)	9
2014/C 31/16	Sprawa T-123/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Smartbook przeciwko OHIM (SMARTBOOK) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SMARTBOOK — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	10
2014/C 31/17	Sprawa T-487/12: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Eckes-Granini przeciwko OHIM — Panini (PANINI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego PANINI — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe GRANINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	10
2014/C 31/18	Sprawa T-540/13: Skarga wniesiona w dniu 1 października 2013 r. — Société européenne des chaux et liants przeciwko ECHA	10
2014/C 31/19	Sprawa T-566/13: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Hostel Tourist World przeciwko OHIM — WRI Nominees (HostelTouristWorld.com)	11
2014/C 31/20	Sprawa T-575/13: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Lesaffre et Compagnie przeciwko OHIM — Louis Baking Company (BAKING CENTER BY TECHNOLINE)	11
2014/C 31/21	Sprawa T-591/13: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — Groupe Canal + i Canal + France przeciwko OHIM — Euronews (News+)	12
2014/C 31/22	Sprawa T-593/13: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Siemag Tecberg Group przeciwko OHIM (Winder Controls)	12
2014/C 31/23	Sprawa T-600/13: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)	13
2014/C 31/24	Sprawa T-614/13: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2013 r. — Romonta przeciwko Komisji	13
2014/C 31/25	Sprawa T-621/13: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — Pell Amar Cosmetics przeciwko OHIM — Alva Management (Pell amar Dr. Ionescu-Calinesti)	14
2014/C 31/26	Sprawa T-629/13: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2013 r. — Molda przeciwko Komisji	15
2014/C 31/27	Sprawa T-630/13: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2013 r. — DK Recycling und Roheisen przeciwko Komisji	15
2014/C 31/28	Sprawa T-631/13: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — Raffinerie Heide przeciwko Komisji	16
2014/C 31/29	Sprawa T-634/13: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — Arctic Paper Mochenwangen przeciwko Komisji	17

2014/C 31/30	Sprawa T-641/13: Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2013 r. — Gemeente Bergen op Zoom przeciwko Komisji	18
--------------	--	----

Sąd do spraw Służby Publicznej

2014/C 31/31	Sprawa F-117/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Teughels przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Rozporządzenie dostosowujące wysokość składki do systemu emerytalnego Unii — Dostosowanie wartości aktuarialnych — Konieczność wydania ogólnych przepisów wykonawczych — Stosowanie w czasie nowych ogólnych przepisów wykonawczych)	19
2014/C 31/32	Sprawa F-130/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Verile i Gjergji przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Rozporządzenie dostosowujące wysokość składki do systemu emerytalnego Unii — Dostosowanie wartości aktuarialnych — Konieczność wydania ogólnych przepisów wykonawczych — Stosowanie w czasie nowych ogólnych przepisów wykonawczych — Cofnięcie propozycji wyliczenia dodatkowych lat służby zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury — Zgodność z prawem — Przesłanki)	19
2014/C 31/33	Sprawa F-125/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Sesma Merino przeciwko OHIM (Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Cele 2011/2012 — Akt niekorzystny — Skarga niedopuszczalna)	20
2014/C 31/34	Sprawa F-142/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — A przeciwko Komisji (Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek lub choroba zawodowa — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Trwała częściowa niezdolność do pracy — Żądanie odszkodowania)	20
2014/C 31/35	Sprawa F-58/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Decyzja o przeniesieniu w stan spoczynku z powodu niezdolności do pracy — Stwierdzenie nieważności przez Sąd ze względu na brak uzasadnienia — Wniosek w sprawie wykonania wyroku — Wniosek o przywrócenie do pracy — Uchylenie wyroku Sądu — Brak interesu — Artykuł 266 TUE — Pozaumowna odpowiedzialność instytucji — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej)	20
2014/C 31/36	Sprawy połączone F-137/12, F-138/12, F-139/12 i F-141/12: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2013 r. — Van Oost, Ibarra de Diego, Theodoridis i Hotz przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Procedura akredytacji 2010-2011 — Wykluczenie z listy urzędników akredytowanych — Uгода z inicjatywy Sądu — Termin do złożenia zażalenia — Zażalenie złożone z przekroczeniem terminu — Pojęcie usprawiedliwionego błędu — Staranność wymagana od przeciętnie poinformowanego urzędnika — Informacje uzyskane drogą telefoniczną — Dowód — Niedopuszczalność)	21
2014/C 31/37	Sprawa F-2/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Termin do wniesienia skargi — Język decyzji oddalającej zażalenie — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Pismo wszczynające postępowanie złożone za pośrednictwem faksu w terminie do wniesienia skargi — Brak identyczności między tym pismem a podpisanym oryginałem pisma przesłanym w późniejszym terminie — Wniesienie skargi z przekroczeniem terminu — Oczywista niedopuszczalność)	21

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2014/C 31/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Lisboa (Portugalia) w dniu 5 listopada 2013 r. — Jorge Ítalo Assis dos Santos przeciwko Banco de Portugal

(Sprawa C-566/13)

(2014/C 31/02)

*Język postępowania: portugalski***Sąd odsyłający**

Tribunal do Trabalho de Lisboa.

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Jorge Ítalo Assis dos Santos.*Strona pozwana:* Banco de Portugal.**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 130 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że przepis prawa krajowego, który nakłada na bank tego państwa członkowskiego obowiązek zawieszenia wypłaty świadczeń odpowiadających 13 i 14 miesięcowi pracy na rzecz emerytowanych pracowników tego banku, jest sprzeczny z postanowieniem art. 130, w zakresie, w jakim oznacza ingerencję rządu (to znaczy administracji centralnej) w kompetencje decyzyjne banku, odnośnie jego polityki pracowniczej, z naruszeniem zasady autonomii i niezależności banków centralnych?
- 2) Czy art. 123 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że przepis prawa krajowego, który nakłada obowiązek przekazania na rzecz państwowej jednostki administracji pośredniej, pozostającej w zależności i pod opieką ministerstwa finansów, której przychody i wydatki widnieją w budżecie państwa, kwoty dodatków, których płatność została zawieszona, jest sprzeczny z art. 123, w zakresie w jakim narusza zasadę zakazu finansowania państwa przez banki centralne?
- 3) Czy ograniczenie wypłaty świadczeń odpowiadających 13 i 14 miesięcowi pracy jedynie na rzecz pracowników emery-

towanych, z wyłączeniem pracowników w stanie czynnym, narusza zasadę równości, w aspekcie zakazu dyskryminacji, ustanowionej w art. 20 i 21 karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾?

(⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, S. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division), Patents Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 listopada 2013 r. — Actavis Group PTC EHF i Actavis UK Ltd przeciwko Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Sprawa C-577/13)

(2014/C 31/03)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

High Court of Justice (Chancery Division), Patents Court

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd*Strona pozwana:* Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG**Pytania prejudycjalne**

- 1) a) Jeśli patent w momencie jego przyznania nie zawiera zastrzeżenia wyraźnie wskazującego na mieszaninę dwóch aktywnych składników, ale mógłby zostać zmieniony w taki sposób, aby obejmował takie zastrzeżenie, czy taki patent, bez względu na to, czy zostanie dokonana taka zmiana, mógłby być traktowany jako „patent podstawowy pozostający w mocy” dla produktu zawierającego mieszaninę tych składników, zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 469/2009/WE ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”)?

- b) Czy patent, który został zmieniony po przyznaniu patentu oraz (i) przed przyznaniem dodatkowego świadectwa ochronnego (SPC) lub (ii) po przyznaniu takiego świadectwa może być traktowany jako „patent podstawowy pozostający w mocy” w celu spełnienia warunku określonego w art. 3 lit. a) rozporządzenia?
- c) W przypadku, gdy wnioskodawca ubiega się o wydanie SPC dla produktu składającego się z aktywnych składników A i B, w sytuacji gdy,
- (i) po dniu złożenia wniosku o wydanie SPC, ale przed udzieleniem SPC, patent podstawowy pozostający w mocy, będący patentem europejskim (Zjednoczone Królestwo) (zwany dalej „patentem”), zostanie zmieniony w taki sposób, aby zawierał zastrzeżenie, które jednoznacznie określa składniki A i B;
- oraz
- (ii) w świetle prawa krajowego uznaje się, że taka zmiana zawsze obowiązuje od daty przyznania patentu;
- czy wnioskujący o wydanie SPC może powoływać się na patent w jego zmienionej formie w celu spełnienia wymogu określonego w art. 3 lit. a)?
- 2) Czy do celów ustalenia, czy warunki określone w art. 3 zostały spełnione w dniu złożenia wniosku o wydanie SPC dla produktu składającego się z mieszaniny aktywnych składników A i B, w sytuacji gdy (i) patent podstawowy pozostający w mocy zawiera zastrzeżenie dotyczące produktu zawierającego aktywny składnik A i dalsze zastrzeżenie dotyczące produktu zawierającego mieszaninę składników aktywnych A i B oraz (ii) już istnieje SPC dla produktu zawierającego aktywny składnik A („produkt X”), należy rozważyć, czy mieszanina aktywnych składników A i B jest odmiennym i odrębnym wynalazkiem niż sam składnik A?
- 3) Jeżeli patent podstawowy pozostający w mocy „chroni”, na podstawie art. 3 lit. a):
- a) produkt zawierający aktywny składnik A („produkt X”), oraz
- b) produkt zawierający mieszaninę aktywnego składnika A i aktywnego składnika B („produkt Y”).
- oraz gdy:
- c) zostało wydane zezwolenie na obrót produktem X jako produktem leczniczym,
- d) zostało wydane SPC w odniesieniu do produktu X oraz
- e) zostało następnie wydane odrębne zezwolenie na obrót produktem Y jako produktem leczniczym,
- czy rozporządzenie, a w szczególności jego art. 3 lit. c), art. 3 lit. d) lub art. 13 ust. 1, wyklucza wydanie SPC posiadaczowi patentu w odniesieniu do produktu Y? Ewentualnie, jeśli może być wydane SPC w odniesieniu do produktu Y, czy okres jego ważności powinien być oceniany w odniesieniu do wydania zezwolenia dla produktu X czy też zezwolenia dla produktu Y?
- 4) Jeśli odpowiedź na pytanie 1a) jest przecząca, a odpowiedź na pytanie 1 b) (i) jest twierdząca i odpowiedź na pytanie 1 b) (ii) jest przecząca, wówczas czy w sytuacji, gdy:
- (i) zgodnie z art. 7 ust.1 rozporządzenia wniosek o wydanie SPC dla danego produktu zostaje złożony w ciągu sześciu miesięcy od daty, w której wydane zostało zezwolenie na obrót produktem leczniczym zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE ⁽²⁾ lub dyrektywą 2001/82/WE ⁽³⁾;
- (ii) po złożeniu wniosku o wydanie SPC właściwy urząd patentowy zgłosi potencjalny sprzeciw wobec udzielenia SPC na podstawie art. 3 lit. a) rozporządzenia;
- (iii) po zgłoszeniu przez właściwy urząd patentowy wyżej wspomnianego potencjalnego sprzeciwu oraz w celu spełnienia jego warunków zostanie złożony i uwzględniony wniosek o zmianę patentu podstawowego pozostającego w mocy, na który powołuje się wnioskujący o SPC;
- (iv) po zmianie patentu podstawowego pozostającego w mocy, taki zmieniony patent będzie spełniał wymogi art. 3 lit. a);
- rozporządzenie SPC uniemożliwia właściwemu urzędowi patentowemu stosowanie krajowych przepisów proceduralnych dla umożliwienia: a) zawieszenia postępowania w przedmiocie wniosku o wydanie SPC w celu umożliwienia wnioskującemu o wydanie SPC wystąpienia z wnioskiem o zmianę patentu podstawowego; oraz b) ponownego wystąpienia z takim wnioskiem w późniejszym terminie, gdy zostanie przyznany zmieniony patent, przy czym takie ponowne wystąpienie powinno nastąpić
- po upływie sześciu miesięcy od daty, w której wydane zostało zezwolenie na obrót produktem leczniczym, ale
- w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym został uwzględniony wniosek o zmianę patentu podstawowego pozostającego w mocy?
-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1)
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 27, s. 69)
- ⁽³⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 27, s. 3)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 18 listopada 2013 r. — Coty Germany GmbH przeciwko Stadtparkasse Magdeburg

(Sprawa C-580/13)

(2014/C 31/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coty Germany GmbH

Strona pozwana: Stadtparkasse Magdeburg

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2004/48/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, który w przypadku, takim jak postępowaniu głównym, zezwala instytucji bankowej na odmowę przedstawienia informacji stosownie do art. 8 ust. 1 lit. c) dotyczącej nazwiska i adresu posiadacza rachunku z powołaniem się na tajemnicę bankową?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, Dz.U. L 157, s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 19 listopada 2013 r. — Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA przeciwko Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros, Directeur général des finances publiques

(Sprawa C-584/13)

(2014/C 31/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Strona pozwana: Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros, Directeur général des finances publiques

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 i art. 13 B lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG ⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r. należy interpretować w ten sposób, że świadczenie polegające na udzieleniu gwarancji na ewentualne awarie mechaniczne niektórych części pojazdu używanego wykonywane, w zamian za zapłatę zryczałtowanej kwoty, przez podmiot gospodarczy niezależny od podmiotu zajmującego się sprzedażą pojazdów używanych, należy do kategorii transakcji ubezpieczeniowych zwolnionych z podatku od wartości dodanej, czy też przeciwnie — należy do kategorii świadczenia usług?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander (Hiszpania) w dniu 25 listopada 2013 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. przeciwko Fernandowi Quintanowi Ujecie i Maríi Isabel Sánchez Garcíi

(Sprawa C-602/13)

(2014/C 31/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Strona pozwana: Fernando Quintano Ujeta i María Isabel Sánchez García

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 i z art. 7 ust. 1 tego aktu, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników w myśl zasad równowagi i skuteczności, sąd krajowy, w przypadku gdy ustali istnienie nieuczciwego warunku dotyczącego odsetek za zwłokę, jest zobowiązany stwierdzić w konsekwencji nieważność jakiegokolwiek zapisu dotyczącego odsetek za zwłokę, włącznie z tym, który może wynikać z uzupełniającego zastosowania przepisu krajowego takiego jak art. 1108 Código Civil, drugie postanowienie przejściowe Ley 1/2013 w związku z art. 114 Ley Hipotecaria czy art. 4 RDL 6/2012, i nie musi czuć się związany ponownym określeniem odsetek dokonany przez instytucję finansową na podstawie drugiego postanowienia przejściowego Ley 1/13?

- 2) Czy drugie postanowienie przejściowe Ley 1/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie może ono stanowić przeszkody w zapewnieniu ochrony interesów konsumenta?
- 3) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 i z art. 7 ust. 1 tego aktu, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników w myśl zasad równowagi i skuteczności, sąd krajowy, w przypadku gdy ustali istnienie nieuczciwego warunku dotyczącego postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności, jest zobowiązany stwierdzić, że warunek ten nie stanowi części umowy i wyciągnąć konsekwencje właściwe dla takiego stwierdzenia również wówczas, gdy instytucja finansowa odczekała minimalny okres przewidziany przez przepis krajowy?

(¹) Dz.U. L 95, s. 29; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2., s. 288.

Odwwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-343/11 Niderlandy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-610/13 P)

(2014/C 31/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: K. Bulterman, A.M. de Ree, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-343/11;
- w zakresie, w jakim wyrok ten stał się prawomocny, rozstrzygnięcie sprawy poprzez stwierdzenie nieważności decyzji 2011/244/UE (¹);
- jeżeli wyrok nie stał się jeszcze prawomocny, przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania sprawy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: błędna wykładnia art. 8 rozporządzenia nr 1433/2003 (²) w związku z załącznikiem I pkt 8 i 9 oraz załącznikiem II pkt 1 do tego rozporządzenia w zakresie, w jakim koszty nadruku na opakowaniach zostały uznane za koszty opakowania i w rezultacie za niedopuszczalne.

Zarzut drugi: błędna wykładnia art. 8 rozporządzenia nr 1433/2003 w związku z załącznikiem I pkt 8 i 9 do tego rozporządzenia w zakresie, w jakim zastosowane do warunków obowiązujących dla opisu akcji promocyjnych w ramach programu operacyjnego kryterium było błędne.

Zarzut trzeci: błędne zastosowanie art. 7 rozporządzenia nr 1258/1999 (³) i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 (⁴), ponieważ ułatwienia w przedstawieniu dowodów przysługują Komisji.

Zarzut czwarty: błędna wykładnia art. 6 rozporządzenia nr 1432/2003 (⁵) w związku z art. 11 rozporządzenia nr 2200/96 (⁶) w zakresie, w jakim orzeczono, że organizacja producentów nie może decydować o transakcjach handlowych przeprowadzanych przez oddelegowanych pracowników.

Zarzut piąty: błędna wykładnia art. 21 rozporządzenia nr 1432/2003 w zakresie, w jakim orzeczono, że konieczne było wycofanie uznania dla organizacji producentów.

Zarzut szósty: błędne zastosowanie art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999, art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 i zasady proporcjonalności, postrzeganych w świetle art. 21 rozporządzenia nr 1432/2003, w zakresie, w jakim z finansowania została wyłączona całość wydatków poniesionych przez organizację producentów FresQ.

(¹) Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 102, S. 33).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz.U. L 203, s. 25 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 39 s. 431).

(³) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 25, s. 414).

(⁴) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

(⁵) Rozporządzenie Komisji (WE) z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do warunków uznawania organizacji producentów i wstępnego uznawania grup producentów (Dz.U. L 203, s. 18 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 39, s. 424).

(⁶) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 20, s. 55).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 28 listopada 2013 r. — Ministre de l'Économie et des Finances przeciwko Gérard de Ruyter

(Sprawa C-623/13)

(2014/C 31/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre de l'Économie et des Finances

Strona pozwana: Gérard de Ruyter

Pytanie prejudycjalne

Czy podatki pobierane od dochodów z majątku takie jak składka na zabezpieczenie społeczne uiszczana od dochodów z majątku, składka na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych uiszczana od tychże dochodów, opłata socjalna w wysokości 2 % oraz dodatkowa względem tej opłaty składka posiadają, z uwagi na sam fakt, że uczestniczą w finansowaniu obowiązkowych francuskich systemów zabezpieczenia społecznego, bezpośredni i istotny związek z niektórymi działami zabezpieczenia społecznego wymienionymi w art. 4 rozporządzenia [Rady (EWG) nr 1408/71] z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemu zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ i objęte są w związku z tym zakresem stosowania tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 3 grudnia 2013 r. — Skatteverket przeciwko Hilkce Hirvonen

(Sprawa C-632/13)

(2014/C 31/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Hilkka Hirvonen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby zgodnie z przepisami danego państwa członkowskiego osobie, która ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim i uzyskuje cały lub prawie cały dochód w pierwszym państwie członkowskim, przysługiwała możliwość wyboru między dwoma zupełnie różnymi systemami opodatkowania, to znaczy między systemem opodatkowania u źródła, gdzie obowiązuje niższa stawka podatkowa, ale nie istnieje możliwość skorzystania z ulg podatkowych, które są przewidziane w ramach ogólnego systemu opodatkowania dochodów, a tym właśnie ogólnym systemem, gdzie ta osoba będzie mogła skorzystać ze wspomnianych ulg podatkowych?

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-2/07 Hiszpania przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2013 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-641/13 P)

(2014/C 31/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie niniejszego odwołania i częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-2/07 Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie częściowej nieważności — we wskazany sposób — decyzji Komisji C(2006) 5102 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz grupy projektów nr 2001 ES 16 C PE 050 dotyczących rekultywacji dorzecza Júcar (Hiszpania) w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w niej, że uznanie doświadczenia za kryterium udzielenia zamówienia stanowi nieprawidłowość;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa polegające na uznaniu doświadczenia za kryterium udzielenia zamówienia sprzeczne z art. 30 dyrektywy 93/37 ⁽¹⁾. Przepis ten nie zakazuje stosowania kryteriów związanych z doświadczeniem oferenta w celu udzielenia zamówienia. Wprost przeciwnie, doświadczenie oferenta może zostać

uwzględnione, jeżeli owo kryterium nie służy ocenie zdolności oferenta, jest odrębne od wymogu wypłacalności i zmierza do wskazania oferty najbardziej korzystnej z ekonomicznego punktu widzenia, w zakresie w jakim pozostaje w związku z przedmiotem umowy i jakością jej wykonania.

(¹) Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. 199, s. 54).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-663/13)

(2014/C 31/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, K. Herrmann, T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 27 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w

sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (¹), nie przyjmując niezbędnych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu transpozycji art. 2 lit. a), b), d), f), g), h) i n), art. 3 ust. 4 lit. a) i b), art. 5, art. 13 ust. 1 lit. e) i ust. 6 akapity drugi i trzeci, art. 14 ust. 2–5, art. 16 ust. 1 zdanie drugie, ust. 3 akapit pierwszy, ust. 4 zdanie drugie, ust. 6–8, art. 17 ust. 1 lit. c) w odniesieniu do biopaliw, ust. 2 w odniesieniu do biopłynów, ust. 3 lit. b) ppkt (i) w odniesieniu do innych państw członkowskich i państw trzecich, ust. 3 lit. a) i lit. b) ppkt (ii), lit. c), ust. 4) lit. a)–c) i ust. 8, art. 18 ust. 1 w odniesieniu do biopłynów, art. 19 ust. 1 i 3 w odniesieniu do biopłynów oraz załączników II–V do tej dyrektywy na całym terytorium federacji albo na niektórych obszarach, bądź też nie powiadamiając o tych przepisach Komisji;

— Zasądzenie od Republiki Austrii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE z powodu uchybienia obowiązkowi powiadomienia o środkach transponujących okresowej kary pieniężnej w wysokości 40 512 EUR dziennie od dnia wydania przez Trybunał wyroku stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom, płatnej na rachunek środki własne Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 5 grudnia 2010 r.

(¹) Dz.U. L 140, s. 16.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — EMA przeciwko Komisji(Sprawa T-116/11) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniający się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i innowacji (2002–2006) — Umowy Dicoems i Cocoon — Niezgodność części zadeklarowanych wydatków z postanowieniami umownymi — Rozwiązanie umów — Zwrot części wypłaconych kwot — Odszkodowanie — Żądanie wzajemne — Odpowiedzialność pozaumowna — Bezpodstawne wzbogacenie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niezaskarżalny — Akt objęty wyłącznie uregulowaniami wynikającymi z umowy, z którą jest nierozdzielnie związany — Nota obciążeniowa — Niedopuszczalność)

(2014/C 31/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Association médicale européenne EMA (Brusksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Franchi i L. Picciano)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i F. Moro, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata D. Gulla)

Przedmiot

W pierwszej kolejności, żądanie główne mające na celu, po pierwsze, zwrot kosztów poniesionych w związku z wykonaniem umowy nr 507126 dotyczącej projektu Cocoon i umowy nr 507760 dotyczącej projektu Dicoems, zawartych odpowiednio w dniach 7 i 19 grudnia 2003 r. pomiędzy Komisją i skarżącą, po drugie, stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji Komisji rozwiązującej te umowy, po trzecie, uchylenie odnośnej noty obciążeniowej oraz, po czwarte, wypłatę odszkodowania za poniesioną szkodę, a także, w drugiej kolejności, żądanie ewentualne oparte na odpowiedzialności pozaumownej Komisji.

Sentencja

- 1) Skarga Association médicale européenne (EMA) zostaje uwzględniona w zakresie obejmującym zwrot kosztów bezpośrednich dotyczących personelu odnoszących się do umów Cocoon i Dicoems w wysokości 17 231,28 EUR, a także związanych z nimi kosztów pośrednich wynikających z tych umów.
- 2) W pozostałym zakresie skarga EMA zostaje oddalona.
- 3) Żądanie wzajemne Komisji zostaje odrzucone.

- 4) Każda ze stron ponosi własne koszty, w tym koszty wynikłe z postępowania w sprawie zarządzenia środków tymczasowych w sprawie T-116/11 R.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 16.4.2011.**Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2013 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — dm-drogerie markt (360° SONIC ENERGY)**(Sprawa T-467/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 360° SONIC ENERGY — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy SONIC POWER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 31/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Colgate-Palmolive Company (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Zintler i G. Schindler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 maja 2011 r. (sprawa R 1094/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między dm-drogerie markt GmbH & Co. KG a Colgate-Palmolive Company.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Colgate-Palmolive Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Lepiarz przeciwko OHIM — Henkel (SUPER GLUE)

(Sprawa T-591/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SUPER GLUE — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluxu SUPERGLUE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 31/14)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j. (Jaworzno, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Koniecznyński i I. Kubiec)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Henkel Corp. (Gulph Mills, Pensylwania, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci C. Rohnke i M. Jacob)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2011 r. (sprawa R 1147/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Henkel Corp. a Przedsiębiorstwem Handlowym Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp.j.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp.j. zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji

(Sprawa T-79/12) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Koncentracje — Europejskie rynki usług łączności przez Internet — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną w rynku wewnętrznym — Oczywiste błędy w ocenie — Obowiązek uzasadnienia)

(2014/C 31/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cisco Systems, Inc. (San José, Kalifornia, Stany Zjednoczone) i Messagenet SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, A. de Pablo i K. Jürgens),

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan, S. Noël i C. Hödlmayr, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Microsoft Corp. (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat G. Berrisch)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji C(2011) 7279 Komisji wersja ostateczna z dnia 7 października 2011 r., uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) koncentrację przedsiębiorstw polegającą na nabyciu Skype Global Sàrl przez Microsoft Corp. (sprawa COMP/M.6281 — Microsoft/Skype).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Cisco Systems Inc. i Messagenet SpA pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i Microsoft Corp.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Smartbook przeciwko OHIM (SMARTBOOK)(Sprawa T-123/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SMARTBOOK — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 31/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Smartbook AG (Offenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Milbradt, A. Schwarz i F. Reiling)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Interwenient przed Sądem popierający żądania strony pozwanej: Qualcomm, Inc. (Dover, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck, A. Leister i V. von Bomhard)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 grudnia 2011 r. (sprawa R 799/2011-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego SMARTBOOK jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Smartbook AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2013 r. — Eckes-Granini przeciwko OHIM — Panini (PANINI)(Sprawa T-487/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego PANINI — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe GRANINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 31/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Berlit)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Panini SpA (Modena, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Terrano)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2012 r. (sprawa R 2393/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Eckes-Granini Group GmbH a Panini SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Eckes-Granini Group GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2013 r. — Société européenne des chaux et liants przeciwko ECHA

(Sprawa T-540/13)

(2014/C 31/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société européenne des chaux et liants (Bourgoin-Jallieu, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Dezarnaud)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie wniosku spółki ECL o całkowite zwolnienie z doręczonej jej grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o zwolnienie z opłaty administracyjnej nałożonej decyzją ECHA nr SME(2013) 1665 z dnia 21 maja 2013 r. stwierdzającą, że skarżąca nie spełnia przesłanek, aby skorzystać z obniżenia opłaty przewidzianego dla małych przedsiębiorstw w następstwie wniesienia przez nią sprostowania deklaracji przedstawionego po wszczęciu przez ECHA procedury weryfikacyjnej wielkości przedsiębiorstwa.

W uzasadnieniu skargi, skarżąca podnosi szereg zarzutów dotyczących:

- faktu, że wymierzona sankcja jest nieproporcjonalna do błędu, który można jej zarzucić;
- faktu, że dokonała korekty swej deklaracji na pierwsze wezwanie na zwykłe zapytanie ECHA;
- faktu, że jest usprawiedliwione, iż skarżąca błędnie zinterpretowała niezwykle techniczną dokumentację sporządzoną w obcym dla niej języku;
- nieracjonalnego charakteru sankcji automatycznej.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Hostel Tourist World przeciwko OHIM — WRI Nominees (HostelTouristWorld.com)

(Sprawa T-566/13)

(2014/C 31/19)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hostel Tourist World, SL (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. M. Bartrina Díaz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: WRI Nominees Ltd (Luksemburg, Luksemburg)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM w zakresie w jakim uwzględniono w niej odwołanie złożone przez WRI Nominees Ltd dotyczące nieważności lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego nr 7 241 862 HOSTELTOURISTWORLD dla klas 39 i 43 nomenklatury międzynarodowej;
- zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — uznanie za niedopuszczalne lub bezzasadne odwołania wniesionego przez spółkę WRI Nominees Ltd, dotyczącego unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego nr 7 241 862 „HOSTELTOURISTWORLD.COM” dla klas 35, 39 i 43 lub, ewentualnie, zobowiązanie OHIM do przyjęcia środków niezbędnych w celu zapewnienia wykonania wyroku uwzględniającego żądania niniejszej skargi;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „HostelTouristWorld.com” dla usług z klas 35, 39 y 43 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 7 241 862

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: WRI Nominees Ltd

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia oraz art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania wniesionego przez WRI Nominees Ltd i częściowe uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 63 i 64 rozporządzenia nr 207/2009;

— naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Lesaffre et Compagnie przeciwko OHIM — Louis Baking Company (BAKING CENTER BY TECHNOLINE)

(Sprawa T-575/13)

(2014/C 31/20)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lesaffre et Compagnie (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. De Haan i P. Péters)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Louis Baking Company, SL (Girona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 30 sierpnia 2013 r. w sprawie R 2333/2012-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez Lesaffre w ramach postępowania przed Sądem i przed Czwartą Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Louis Baking Company, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny kolorowy znak towarowy zawierający elementy słowne „BAKING CENTER By TECHNOLINE” dla towarów i usług z klas 30, 35 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 195 793

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: francuski znak towarowy „BAKING CENTER” dla usług z klasy 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — Groupe Canal + i Canal + France przeciwko OHIM — Euronews (News+)

(Sprawa T-591/13)

(2014/C 31/21)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francja) i Canal + France (Issy-les-Moulineaux) (przedstawiciel: adwokat L. Barissat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Euronews (Ecully, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że w przypadku zgłoszenia znaku towarowego NEWS+ i zarejestrowanego we Francji pod nr 063 457 667 dla spornych usług wcześniejszego słownego znaku towarowego ACTU+ istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- zmiana pkt 23–35 decyzji Izby Odwoławczej z dnia 9 września 2013 r. i odmowa rejestracji zgłoszenia znaku towarowego NEWS+ nr 9 141 003;
- tytułem ewentualnym stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 9 września 2013 r., na mocy której oddalono odwołanie i potwierdzono z naruszeniem art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 zaskarżoną decyzję oddalającą sprzeciw wniesiony wobec zgłoszenia znaku towarowego NEWS+ nr 9 141 003, oparty na wcześniejszym znaku towarowym ACTU+ nr 063 457 667.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Euronews

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „News+” dla usług z klas 35, 38 i 41 — zgłoszenie nr 9 141 003

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżące

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany we Francji znak towarowy „ACTU+” dla towarów i usług z klas 9, 28, 35, 38, 39 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 listopad 2013 r. — Siemag Tecberg Group przeciwko OHIM (Winder Controls)

(Sprawa T-593/13)

(2014/C 31/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Siemag Tecberg Group GmbH (Haiger, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2013 r. w sprawie R 1261/2013-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- wyznaczenie terminu rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Winder Controls” dla towarów i usług z klas 7, 9, 35, 37, 41 i 42 – zgłoszenie nr 11 542 412

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)

(Sprawa T-600/13)

(2014/C 31/23)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bimbo SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 11 września 2013 r. i w konsekwencji uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 11 094 381 dla ogółu zgłoszonych towarów z klasy 30;

- Obciążenie kosztami strony pozwanej, stosownie do art. 87 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES” dla towarów z klasy 30 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 11 094 381

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą równego traktowania oraz art. 6 i 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2013 r. — Romonta przeciwko Komisji

(Sprawa T-614/13)

(2014/C 31/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Romonta GmbH (Seegebiet Mansfelder Land, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte I. Zenke, M. Vollmer, C. Telschow i A. Schulze)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim odmawia ona w art. 1 ust. 1 skarżącej przydziału z uwagi na nadzwyczajne okoliczności na trzeci okres handlu emisjami 2013 — 2020 zgodnie z § 9 ust. 5 niemieckiej Treibhausgas-Emissionshandelsgesetzes;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Zgodnie ze stanowiskiem skarżącej zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ zakazanie przydziału uprawnień do emisji z uwagi na nadzwyczajne okoliczności z punktu widzenia sformułowanego przez skarżącą celu jest błędne i w dodatku jest całkowicie nieproporcjonalne w stosunku do niekorzystnej sytuacji, która w ten sposób powstanie dla skarżącej. Pośilkowo w tym miejscu podnosi się, że decyzja 2011/278/UE⁽¹⁾ jest niezgodna z prawem europejskim i nieważna.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady subsydiarności

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę subsydiarności, zgodnie z którą działanie Unii Europejskiej powinno być ograniczone do niezbędnego zakresu. Twierdzi ona — inaczej niż pozwana — że państwom członkowskim pozostawiono (nawet jeśli w ograniczonym zakresie) prawo do stanowienia przepisów dotyczących przydziałów. Do przepisów, których kompetencję stanowienia pozostawiono państwom członkowskim, należą przepisy regulujące sytuacje związane z nadzwyczajnymi okolicznościami, takie jak te na podstawie § 9 ust. 5 niemieckiej Treibhausgas-Emissionshandelsgesetzes (ustawa do handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych).

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw podstawowych

W tym miejscu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza jej prawa podstawowe do wolności prowadzenia działalności gospodarczej, wolności wyboru zawodu i prawa do swobodnego wykonywania prawa własności, bez uzasadnienia tych naruszeń celami uznanymi przez Unię Europejską lub służącymi ochronie praw i wolności innych podmiotów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772] (Dz.U. L 130, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — Pell Amar Cosmetics przeciwko OHIM — Alva Management (Pell amar Dr. Ionescu-Calinesti)

(Sprawa T-621/13)

(2014/C 31/25)

Język skargi: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Pell Amar Cosmetics SRL (Băile, Rumunia) (przedstawiciel: E. Grecu, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Alva Management GmbH (Icking, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w sprawie R 388/2013-4; oraz

— obciążenie strony pozwanej i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny czarno-biały znak towarowy zawierający elementy słowne „Pell amar Dr. Ionescu-Calinesti” — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 109 981.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod nr 6 645 071, niemiecki znak towarowy zarejestrowany pod nr 1 161 287 oraz słowny znak towarowy „PERLAMAR”, zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 588 232 i nr 657 169.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ nie istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy zgłoszonym znakiem towarowym a znakiem, na który powołano się w sprzecznie.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2013 r. — Molda przeciwko Komisji

(Sprawa T-629/13)

(2014/C 31/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Molda AG (Dahlenburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte I. Zenke, M. Vollmer, C. Telschow i A. Schulze)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim odmawia ona w art. 1 ust. 1 skarżącej przydziału z uwagi na nadzwyczajne okoliczności na trzeci okres handlu emisjami 2013 — 2020 zgodnie z § 9 ust. 5 niemieckiej Treibhausgas-Emissionshandelsgesetzes;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Zgodnie ze stanowiskiem skarżącej zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ zakazanie przydziału uprawnień do emisji z uwagi na nadzwyczajne okoliczności z punktu widzenia sformułowanego przez skarżącą celu jest błędne i w dodatku jest całkowicie nieproporcjonalne w stosunku do niekorzystnej sytuacji, która w ten sposób powstanie dla skarżącej. Posiłkowo w tym miejscu podnosi się, że decyzja 2011/278/UE⁽¹⁾ jest niezgodna z prawem europejskim i nieważna.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady subsydiarności

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę subsydiarności, zgodnie z którą działanie Unii Europejskiej powinno być ograniczone do niezbędnego zakresu. Twierdzi ona — inaczej niż pozwana — że państwu członkowskiemu pozostawiono (nawet jeśli w ograniczonym zakresie) prawo do stanowienia przepisów dotyczących przydziałów. Do przepisów, których kompetencję stanowienia pozostawiono państwu członkowskiemu, należą przepisy regulujące sytuacje związane z nadzwyczajnymi okolicznościami, takie jak te na podstawie § 9 ust. 5 niemieckiej Treibhausgas-Emissionshandelsgesetzes (ustawa do handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych).

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia europejskiego prawa pomocy publicznej

Skarżąca podnosi w ramach tego zarzutu, że zaskarżona decyzja narusza podstawowe zasady europejskiego prawa pomocy publicznej, zgodnie z którym przedsiębiorstwa znajdujące się w krytycznej sytuacji finansowej i realizujące długofalowy plan restrukturyzacyjny, mogą otrzymać w dozwolonym zakresie wsparcie finansowe w formie pomocy restrukturyzacyjnej. Pozwana nie może zakazać takiej pomocy.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw podstawowych

W tym miejscu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza jej prawa podstawowe do wolności prowadzenia działalności gospodarczej, wolności wyboru zawodu i prawa do swobodnego wykonywania prawa własności, bez uzasadnienia tych naruszeń celami uznanymi przez Unię Europejską lub służącymi ochronie praw i wolności innych podmiotów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772] (Dz.U. L 130, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2013 r. — DK Recycling und Roheisen przeciwko Komisji

(Sprawa T-630/13)

(2014/C 31/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: DK Recycling und Roheisen GmbH (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt S. Altensmidt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2013) 5666, Dz.U. L 240, s. 27] w zakresie, w jakim odmawia on wpisania wymienionych w lit. A i D załącznika I instalacji oznaczonych identyfikatorem DE0000000000001320 i DE-new-14220-0045 do przedłożonego Komisji przez Niemcy zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE wykazu instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE oraz odpowiadających im wstępnych rocznych ilości uprawnień do emisji, które względem tych instalacji należy bezpłatnie przyznać;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca zasadniczo podnosi następujące zarzuty:

— Zaskarżona decyzja w zakresie, w jakim została objęta skargą strony skarżącej, narusza przepisy dyrektywy 2003/87/WE oraz decyzję 2011/278/WE ⁽²⁾. Ponadto decyzja jest niezgodna z zasadą proporcjonalności i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej. Nie jest też ona odpowiednio uzasadniona.

— W zakresie, w jakim odmowa bezpłatnego przyznania uprawnień względem instalacji skarżącej opiera się na tym, że w stosunku do nich dokonano ze strony Niemiec dodatkowego wstępnego przydziału bezpłatnych uprawnień jako kompensata z tytułu nadmiernych trudności, skarżąca podnosi, że decyzja 2011/278 — wbrew stanowisku Komisji — nie sprzeciwia się temu przydziałowi. W każdym razie w wyjątkowych przypadkach przydziału szczególnego w celu wyrównania nadmiernych obciążeń jako konsekwencji handlu emisjami wymagają gwarancje Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa podstawowe wolności prowadzenia działalności gospodarczej i swobody własności oraz zasada proporcjonalności.

— W zakresie, w jakim odmowa bezpłatnego przyznania uprawnień względem instalacji skarżącej opiera się na tym, że w stosunku do nich dokonano ze strony Niemiec dodatkowego wstępnego przydziału bezpłatnych uprawnień dla celów produkcji koncentratu cynku w wielkich piecach skarżącej w oparciu o podinstalację z procesem emisji, skarżąca zarzuca niezgodność zaskarżonej decyzji z decyzją 2011/278 oraz niespójne i niedostateczne uzasadnienie decyzji.

— Wreszcie, skarżąca zarzuca, że naruszenie wymogów dobrej praktyki administracyjnej zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Na etapie przygotowywania decyzji skarżącej nie stworzono żadnej możliwości do przedstawienia swojego stanowiska.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s.32)

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772] (Dz.U. L 130, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — Raffinerie Heide przeciwko Komisji

(Sprawa T-631/13)

(2014/C 31/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Niemcy)
(przedstawiciel: Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady (2013/448/EU, Dz.U. L 240, s. 27) w zakresie, w jakim w art. 1 ust. 1 w związku z lit. A załącznika I odmówiono wpisania skarżącej do wykazu zgodnie z art. 11 dyrektywy 2003/87/WE i odmówiono wstępnych rocznych ilości uprawnień do emisji, które powinny zostać bezpłatnie przyznane względem instalacji skarżącej oznaczonej identyfikatorem DE000000000000010;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nieskorzystania ze swobody uznania

Skarżąca podnosi między innymi w tym kontekście, że unijny system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie wyklucza w odniesieniu do trzeciego okresu handlu (2013-2020) przydziałów w przypadkach wystąpienia szczególnych okoliczności i nie zwalnia Komisji przy jej decyzjach od uwzględniania praw podstawowych przedsiębiorstw oraz zasady proporcjonalności. Komisja to przeoczyła i tym samym w nieodpowiedni sposób zastosowała swobodne uznanie przyznane jej przez prawo unijne.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw podstawowych skarżącej

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że odmowa przydziału w odpowiedniej wysokości, o który wystąpiły właściwe władze krajowe narusza prawa podstawowe skarżącej wynikające z art. 17 i 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również zasadę proporcjonalności. Spodziewany przez skarżącą niedobór uprawnień do emisji prowadzi po jej stronie do ewidentnych nieproporcjonalnych trudności niezamierzonych przez dyrektywę 2003/87/WE. Stworzenie sytuacji przedstawiającej zagrożenie dla istnienia, jak w przypadku skarżącej, nie jest ani odpowiednie z punktu widzenia realizacji celów dyrektywy, ani konieczne czy proporcjonalne.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — Arctic Paper Mochenwangen przeciwko Komisji

(Sprawa T-634/13)

(2014/C 31/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Kobes)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2013/448/Unii Europejskiej z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2013) 5666, Dz.U. L 240, s. 27] w zakresie, w jakim odmawia ujęcia instalacji o numerze DE000000000000563 wymienionej w lit. A załącznika I do przedłożonego Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE przez Niemcy wykazu instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE oraz odpowiednich tymczasowych rocznych ilości uprawnień do emisji, które powinny być przydzielone bezpłatnie tym instalacjom;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo, co następuje:

— Zaskarżona decyzja narusza w zakresie, w jakim podważa ją skarżąca, dyrektywę 2003/87/WE i decyzję 2011/278/UE (²). Ponadto decyzja ta jest niezgodna z zasadą proporcjonalności i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Decyzja 2011/278/EU nie stoi na przeszkodzie dodatkowemu tymczasowemu przydziałowi bezpłatnych uprawnień jako kompensaty z tytułu szczególnych trudności. W każdym razie gwarancje karty praw podstawowych, w szczególności podstawowe prawa swobody przedsiębiorczości i własności, oraz zasada proporcjonalności wymagają specjalnego przydziału w przypadku szczególnych trudności jako kompensaty z tytułu nadmiernych obciążeń w wyniku handlu uprawnieniami.

— W końcu skarżąca zarzuca naruszenie wymogów dobrej administracji zgodnie z art. 41 karty praw podstawowych. Przed podjęciem decyzji nie udzielono skarżącej możliwości zajęcia stanowiska.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

(²) Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772] (Dz.U. L 130, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2013 r. — Gemeente Bergen op Zoom przeciwko Komisji**(Sprawa T-641/13)**

(2014/C 31/30)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Gemeente Bergen op Zoom (Bergen op Zoom, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci T. Hovius i R. Pasma)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 2 października 2013 r. ⁽¹⁾, na mocy której stwierdzono, iż zakup przez gminę Bergen op Zoom terenu przemysłowego należącego do Koninklijke Nedalco BV i Nedalco International BV nie stanowił pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 lub 108 TFUE
 - Komisja nie zastosowała zasady prywatnego inwestora lub zastosowała ją nieprawidłowo, nie przywołała istotnych w tym względzie okoliczności faktycznych lub w niewystarczającym zakresie uzasadniła zastosowanie tej zasady.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 lub 108 TFUE
 - Komisja w niewłaściwy sposób oceniła okoliczności faktyczne lub prawne i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając, że Nedalco nie otrzymała (selektywnej) korzyści, której nie mogłaby uzyskać w zwykłym obrocie handlowym.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady staranności i obowiązku uzasadnienia
 - Komisja w sposób błędny do dokonała oceny okoliczności faktycznych przywołanych przez gminę lub wydała zaskarżoną decyzję w oparciu o niewłaściwe uzasadnienie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335, s. 1.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Teughels przeciwko Komisji

(Sprawa F-117/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Rozporządzenie dostosowujące wysokość składki do systemu emerytalnego Unii — Dostosowanie wartości aktuarialnych — Konieczność wydania ogólnych przepisów wykonawczych — Stosowanie w czasie nowych ogólnych przepisów wykonawczych)

(2014/C 31/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Catherine Teughels (Epepegem, Belgia) (przedstawiciel: L. Vogel, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych ustalającej uprawnienia emerytalne skarżącej oraz lata pracy podlegające uwzględnieniu do celów ustalenia tych uprawnień.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez C. Teughels.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012, s. 70.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Verile i Gjergji przeciwko Komisji

(Sprawa F-130/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Rozporządzenie dostosowujące wysokość składki do systemu emerytalnego Unii — Dostosowanie wartości aktuarialnych — Konieczność wydania ogólnych przepisów wykonawczych — Stosowanie w czasie nowych ogólnych przepisów wykonawczych — Cofnięcie propozycji wyliczenia dodatkowych lat służby zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury — Zgodność z prawem — Przesłanki)

(2014/C 31/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marco Verile (Cadrezzate, Włochy) i Anduela Gjergji (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.N. Louis, É. Marchal i S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie przeniesienia uprawnień emerytalnych nabytych przed wstąpieniem do służby w Komisji, na podstawie propozycji PMO, w której dokonano ich ponownego obliczenia.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 maja 2011 r. i 19 maja 2011 r. skierowanych odpowiednio do M. Verilego i A. Gjergji.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez M. Verilego i A. Gjergji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012, s. 22.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — Sesma Merino przeciwko OHIM(Sprawa F-125/12) ⁽¹⁾**(Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z oceny — Cele 2011/2012 — Akt niekorzystny — Skarga niedopuszczalna)**

(2014/C 31/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Alvaro Sesma Merino (El Campello, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Faedo, R. Pethke i P. Saba, pełnomocnicy)**Przedmiot sprawy**

Żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za rok 2011 r. i decyzji wyznaczającej cele do osiągnięcia oraz zasądzenie odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) A. Sesma Merino pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 72.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r. — A przeciwko Komisji(Sprawa F-142/12) ⁽¹⁾**(Służba publiczna — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek lub choroba zawodowa — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Trwała częściowa niezdolność do pracy — Żądanie odszkodowania)**

(2014/C 31/34)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* A (S., Francja) (przedstawiciele: B. Cambier, A. Paternostre i G. Ladrière, avocats)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Joris, pełnomocnik, C. Mélotte, avocat)**Przedmiot sprawy**

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji wydanej w przedmiocie złożonego przez skarżącego na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego wniosku o uznanie choroby zawodowej, która to decyzja ustala stopień trwałej częściowej niezdolności do pracy na 20 % i ustala datę dojścia do zdrowia na dzień 25 lutego 2010 r. oraz żądanie zadośćuczynienia i odszkodowania.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie zamknięcia postępowania wszczętego na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w związku z chorobą zawodową A.
- 2) Komisja Europejska wypłaci A kwotę 3 500 EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez A.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013, s. 77.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji(Sprawa F-58/12) ⁽¹⁾**(Służba publiczna — Decyzja o przeniesieniu w stan spoczynku z powodu niezdolności do pracy — Stwierdzenie nieważności przez Sąd ze względu na brak uzasadnienia — Wniosek w sprawie wykonania wyroku — Wniosek o przywrócenie do pracy — Uchylenie wyroku Sądu — Brak interesu — Artykuł 266 TUE — Pozaumowna odpowiedzialność instytucji — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej)**

(2014/C 31/35)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy, A. Dal Ferro, avocat)

kończące program kształcenia wpisany w ramy procedury akredytacji oraz żądanie odszkodowania.

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji odmownej Komisji w sprawie wniosku skarżącego o wykonanie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie F-41/06 Marcuccio przeciwko Komisji, i z tego względu, przyznanie mu zadań z zakresu stanowiska pracy grupy funkcyjnej odpowiadającej jego zaszerogowaniu oraz wniosek o odszkodowanie.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona w części jako oczywiście niedopuszczalna, a w części jako oczywiście pozbawiona jakiejkolwiek podstawy prawnej.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012, s. 33.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2013 r. — Van Oost, Ibarra de Diego, Theodoridis i Hotz przeciwko Komisji

(Sprawy połączone F-137/12, F-138/12, F-139/12 i F-141/12) (¹)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Procedura akredytacji 2010-2011 — Wykluczenie z listy urzędników akredytowanych — Uгода z inicjatywy Sądu — Termin do złożenia zażalenia — Zażalenie złożone z przekroczeniem terminu — Pojęcie usprawiedliwionego błędu — Staranność wymagana od przeciętnie poinformowanego urzędnika — Informacje uzyskane drogą telefoniczną — Dowód — Niedopuszczalność)

(2014/C 31/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fabrice Van Oost (Ville Pommerœul, Belgia), Maria Belén Ibarra de Diego (Alicante, Hiszpania), Nicolaos Theodoridis (Soignies, Belgia) i Margarita Hotz (Bruksela, Belgia), (przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EPSO o niewłączeniu skarżących na listę osób, które pomyślnie złożyły egzaminy

Sentencja postanowienia

- 1) Sprawy F-137/12, F-138/12 i F-139/12 zostają wykreślone z rejestru Sądu.
- 2) Strony w sprawach F-137/12, F-138/12 i F-139/12 pokrywają koszty według postanowień ugody.
- 3) Skarga w sprawie F-141/12 zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 4) M. Hotz pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w sprawie F-141/12.

(¹) Dz.U.C 26 z 26.1.2013, s. 75 i 76.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2013 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-2/13) (¹)

(Służba publiczna — Termin do wniesienia skargi — Język decyzji oddalającej zażalenie — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Pismo wszczynające postępowanie złożone za pośrednictwem faksu w terminie do wniesienia skargi — Brak identyczności między tym pismem a podpisanym oryginałem pisma przesłanym w późniejszym terminie — Wniesienie skargi z przekroczeniem terminu — Oczywiście niedopuszczalność)

(2014/C 31/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji odmownej w sprawie wniosku skarżącego o zastosowanie do wynagrodzenia pobieranego przez niego od maja 2001 r. do końca jego zatrudnienia na placówce w Angoli współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 12 i 13 załącznika X do regulaminu pracowniczego.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) L. Marcuccio pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) JO C 129 z 4.5.2013, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko EMCDDA

(Sprawa F-79/13)

(2014/C 31/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji w sprawie wniosku strony skarżącej o stwierdzenie, że przełożony stosował mobbing oraz decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze stroną skarżącą umowy o pracę, a w konsekwencji o przeprowadzenie ponownego bezstronnego dochodzenia oraz o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji dyrektora z dnia 11 września 2012 r. w sprawie wniosku strony skarżącej;
- Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia ze stroną skarżącą umowy o pracę z dnia 14 września 2012 r.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącego zarządu z dnia 13 maja 2013 r. i decyzji dyrektora z dnia 25 czerwca 2013 r. oddalających zażalenie strony skarżącej;
- W konsekwencji przeprowadzenie ponownego, prawidłowego, bezstronnego dochodzenia;
- Naprawienie szkody poniesionej przez stronę skarżącą, szacowanej na 430 202 EUR;
- Naprawienie krzywdy doznanej przez stronę skarżącą, szacowanej na 120 000 EUR;

— Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-111/13)

(2014/C 31/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat F. Moyse)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO w sprawie niedopuszczenia skarżącego do etapu selekcji konkursu EPSO/AD/231/12 (AD7) i o zakwalifikowaniu go zamiast tego do konkursu EPSO/AD/230/12 (AD5) oraz decyzji o umieszczeniu go na liście rezerwy kadrowej ww. konkursu AD5 oraz przyznanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lipca 2012 r., 3 września 2012 r., 3 grudnia 2012 r., z 13 lutego 2013 r., 15 marca 2013 r. i w razie potrzeby decyzji oddalających zażalenia skarżącego z dni 21 sierpnia 2013 r. i 2 października 2013 r.;
- Zasądzenie od Komisji odszkodowania na rzecz skarżącego, szacowanego na 300 580 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Europejskiej Agencji Środowiska (EEA)

(Sprawa F-115/13)

(2014/C 31/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Bertolini)

Strona pozwana: Europejska Agencja Środowiska (EEA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu umowy o pracę ze skarżącą i w rezultacie przywrócenie skarżącej na stanowisko, które zajmowała, lub na inne odpowiednie stanowisko bądź w odmiennym wypadku nakazanie stronie pozwanej wypłacenia skarżącej odszkodowania za poniesioną szkodę materialną i w każdym razie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Środowiska z dnia 29 maja 2013 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą w dniu 1 maja 2013 r.;
- w rezultacie:
 - przywrócenie skarżącej na stanowisko, które zajmowała, lub na inne stanowisko odpowiednie do jej kompetencji w EEA poprzez przedłużenie jej umowy zgodnie z wymogami regulaminowymi;
 - posiłkowo, w razie nieuwzględnienia przedstawionego powyżej żądania dotyczącego przywrócenia na stanowisko, nakazanie stronie pozwanej wypłacenia skarżącej odszkodowania za poniesioną szkodę materialną, szacowaną tymczasowo i *ex aequo et bono* na różnicę pomiędzy wynagrodzeniem, które otrzymywała jako członek personelu kontraktowego w EEA przez co najmniej okres równoważny okresowi obowiązywania jej pierwotnej umowy o pracę (trzy lata);
- w każdym razie nakazanie stronie pozwanej wypłacenie tymczasowej kwoty *ex aequo et bono* w wysokości 5 000 EUR jako zadośćuczynienia za krzywdę wraz z odsetkami

za zwłokę naliczanymi według stopy ustawowej od dnia wydania wyroku;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Frontex

(Sprawa F-117/13)

(2014/C 31/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzedłużeniu umowy o pracę skarżącego wydanej w następstwie stwierdzenia przez Sąd ds. Służby Publicznej nieważności pierwszej decyzji o nieprzedłużeniu wspomnianej umowy skarżącego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Frontex z dnia 19 lutego 2013 r. o nieprzedłużeniu umowy o pracę skarżącego.
- skorzystanie w razie potrzeby z nieograniczonego prawa orzekania w celu zapewnienia skuteczności orzeczeń Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2014/C 31/38	Sprawa F-79/13: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko EMCDDA	22
2014/C 31/39	Sprawa F-111/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	22
2014/C 31/40	Sprawa F-115/13: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Europejskiej Agencji Środowiska (EEA)	22
2014/C 31/41	Sprawa F-117/13: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Frontex	23

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL